

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 134.

Göteborg den 27 dec. 1961.

Älskade min lillasyster!

Här kommer det som jag glömdes i mitt förra brev! Var det inte du som frågade mej efter Oscars klocka? Eller var det David, som frågade efter sin? Vem det nu var så tror jag att jag nekade blankt till att ha något med den att göra eller åtminstone sa jag att jag inte kunde komma ihåg att jag fått den. Nu före jul, så var jag uppe i skåpet över min garderob i hallen för att söka efter något. Jag tror att jag skulle se efter gamla foton eller vad det var. Jag tog tag i en blå kartong med ett ~~slätt~~ band om, vilken jag trodde innehöll gamla amatörfoton eller gamla frimärken. Så läste jag ovanpå den följande: "Oscar Rinells och David Collidéns klockor 1955" Jag har sett denna lilla kartong varje gång jag varit uppe och rotat i detta skåp. Det är där jag förvarar era värdesaker - Oscars stora lins m.m. Egentligen är det ju väldigt försmädligt att stå där som syndare. Men jag blev ju också oerhört glad att jag hade de båda klockorna. Så nu vet du ~~mer~~ om du vill vetat. Jag skriver inte till David därom förr än jag fått besked från dej om det är du som efterlyst. Så en annan sak! När vi i går kväll for från Borås så fick jag av Olle och Aina kr. 100:- /ettihundra/, som Oscar ska ha till bidrag till sina filmer! Det var väl rart ätte dom! Dom betraktar detta som en gåva till missionen. Alltså i stället för IM:s dag eller nåt. Dom är väldigt ansvariga, våra ungdomar, då det gäller givandet åt Gud. Aina föreslog här för leden att vi skulle spara in ~~itt~~ på julklapparna och i stället satsa lite på människor som svälter. Varför vi tog upp en kollekt på julafton, som gick till 150:- kr. Då jag vet att vi gav 25:- kr. vardera, så är det lätt att räkna ut att dom gav lika mycket. Ja, det är roligt med dom. Oscars 100:- sätter jag in på din bok i morron. Så tillbaka till julaftons morron. Kl. 11.20 for vi till Borås. Olle mötte oss tillsammans med sina båda flickor. Så småningom fick vi tag i en bil, som hjälpte oss hem till Aina, där vi fick "körkaffe" Vid 17-tiden åt vi väl middag eller vad det skall kallas med sill skinka och gröt och diverse annat gott. Dom hade gjort en fin tårta ungefär 10 cm. hög och mycket god. Den började vi på vid förmiddagskaffet förstas. Till efterrätt hade vi glass. Och sedan tog julklappsutdelningen vid. Mej, allra först läste Dale julevangeliet och med oss anförtrorde han alla er våra kära och hela vår värld i Fridsfurstens goda och mäktiga händer. Så gick vi till julklapparna för Olle skulle tjänstgöra på natten och gör det t. o. m. den kommande natten. Sen är han ledigt ett par dar. Vi fick ju massor av paket innehållande mer eller mindre värdefulla ting. Vi fick bl. a. av dom var sin tavla med färgstarkt kongomotiv, mycket vackra. Inramade. Så fick jag en hel del konserver. Därtill väldiga paket med sånt som dom plockat ner från vinden. En väska, vackert flätad av något slags korgmateriel eller vad man skall kalla det, som Aina köpt på Capri i sin ungdom då hon besökte denna förnämliga ort. Från samma håll hade en bonad kommit. Den är av något som liknar sammet och siden i grälla färger och som botten på vinden i alla dessa år, då Olle inte har tillåtit att den givits plats i deras hem. Väskan tog Ebba och Lasse med sej, för dom tyckte att det var synn att kasta bort den, vilket annars var meningen. Jag tog själv hem bonaden och jag får väl se om jag kan ha den till något ekler ge bort den till någon. Sånt har man ju så roligt med, så det är inte klokt. En stor kartong pepparkakor fick jag av flickorna. Det får jag varje jul. Och det är så trevligt. F. Ö. fick jag pengar, vilket jag tycker är väldigt bra. Vi hade det underbaraste och vackraste julväder som tänkas kan. Vi minns inte något sånt. Snön kom på juldagen, stundtals stora och stundtals små flingor. På annandagen visade termometern - 17 grader på morron och det höll nog i sej rätt bra. men då föll det ingen snö. Som du vet så bor dom ett stycke från stans centrum. Och där ligger snön så fint och rent. Vi skulle ha rest hem med ett tåg som går strax före kl. 16, men så var det ett fint program i TV, som t.o.m. mina systrar ville offra några timmar på. Det var konstakning på skridskor. Kl. 16.15. Det var förtjusande vackert. Olle följde om till 18.13-tåget

Sånt som konstisäkning är med det finaste man kan se i TV. När jag någon gång har tillfälle att se något verkligt bra i TV., så är det inte utan att jag funderar lite på att skaffa mej TV. Färg-TV har vi väl inte utsikter att få här på flera år. Det är väl bara i Japan man kommit så långt????!! Så det kan väl hända att jag så småningom säljer en del obligationer, som jag annars skulle kunna vinna 250.000 på. Så det blir en dyr TV förstär du!! Nu har jag dabbat mej igen. Ser att jag inte i förra brevet rapporterade att jag den 14 ds fick kr. 10:- från Olivia Ramkvist till dej. Jag satte omedelbart in det i banken och har dessutom erkänt beloppet till Olavia med en julkhälsning.

Så har det blivit den 29 och Ruths 71-årsdag. Vi har ofta dagar att minnas. Och Lucia-dagen var det 9 år sedan hon lämnade oss. Du minns att då vi gick genom Sahlgrenska's långa gångar för att ta oss hem, så mötte vi en hel del av sjukhusets lucior. Det hela verkade så sjaskigt då vi tänkte på vårän Ruth, som då blivit en Himmelens Lucia.

Det måste ha varit roligt för er och era japanska vänner att mötas igen vid juletid. Ni borde ju ha haft lite mer krafter att ta emot juljobbet med förstås. Men för dej går ju allting. Mätte det gå länge, länge! När vi for hem i tisdags, så befanns mitt bagage vara väldigt tungt, varför Olle lovade att ta hem era lådor med bilderna. Han kom i går med dem. Och jag har sökt efter det brev du sa skulle finnas där. Du menar kanske kuverten med text på? Det jag förstär är att Janssons ska ha sej själva i kartongen. Och så prästen. Men skall den vara inramad som originalet. Det är väl stor prisskillnad på inramningarna? Men det kanske inte gör nåt. Jag lämnar in dem. Självtänker jag skaffa mej en kopia av söndagsskolbarnen. Det är så tjuvigt sååå. Menas det något särskilt med kartongen som står privat på? Eller är det bara för att du skulle kunna skilja på dem på dina turmeer? Den lilla lådan tog vi upp och tittade på i Borås. Och där fanns det vackra fotot på mej och Evas faster vilket jag ju skulle få. Tack så hjärtligt! Så snart jag hinner med det skall jag "möblera om" i mitt övre skåp, så att jag får in era lådor där. Finns ingen värme i närheten. Men hälsningarna är hjärtevarma

Åke Rulén